

Dorm cu o casetă de șerpi sub pernă

28.01.1971

Dragă Petre Stoica,

Îți mulțumesc. Dorm cu o casetă de șerpi sub pernă. Știu că e primejdios, dar nu mă pot abține. Ciudat cum ai putut strânge atâtea otrăvuri și cu ce surâs naiv și sadic le oferi: poftim o bomboană cu mentă!

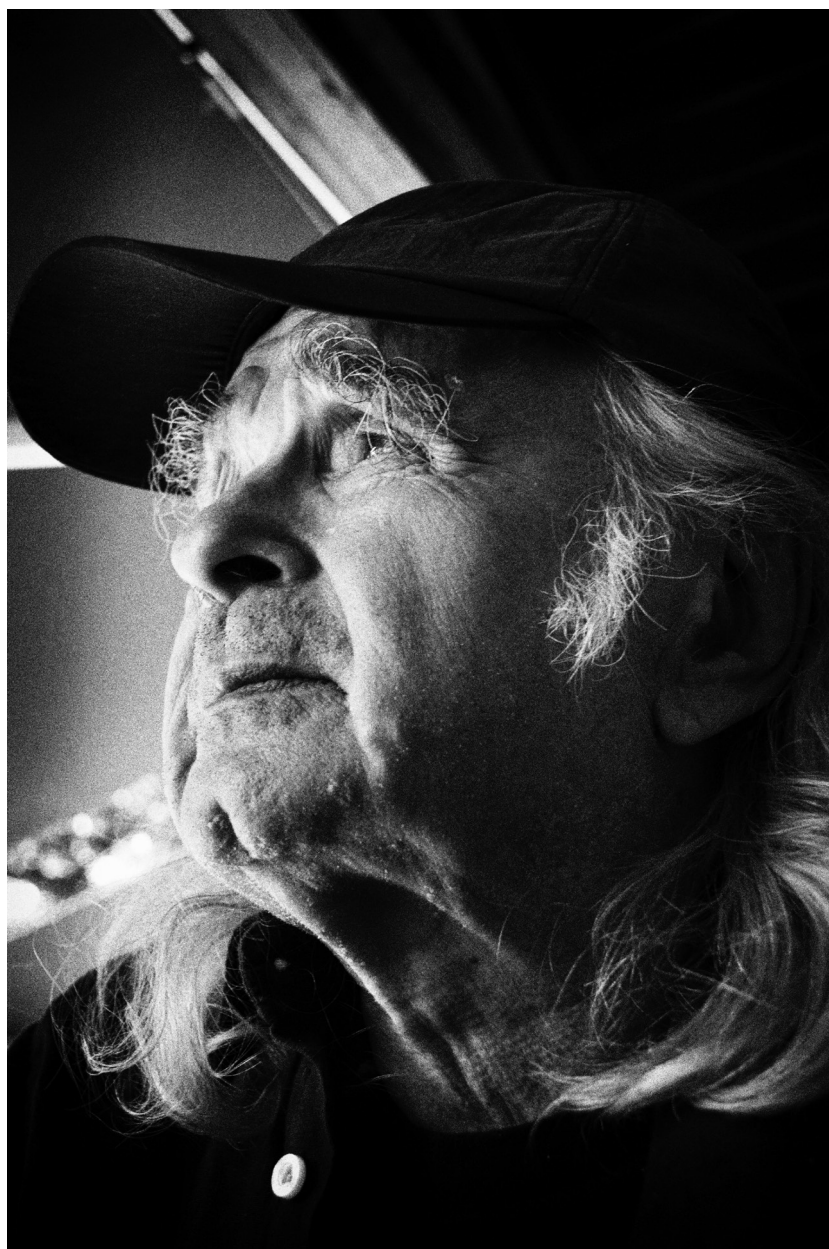
De când am citit cartea ta, plutesc în mine cuvinte. Are meritul rar de-a te face să scrii. Și-o poți iubi mereu, recitind-o.

Te invidiez fericit. În caseta ta cu șerpi e și dinamită. Se aude fitilul sfârâind. Nu știu cât de lung e, dar explozia va veni sigur. Și va omorî câțiva poeți, te asigur. Și mulți critici.

Până atunci, o bomboană de malț!

Cu dragoste,

Emil Brumaru

Vecinul cu cap de vulpe cântă la flaut

13.02.1971

Dragă Petre Stoica,

Caligrafia ta mă ucide? Cum poți face litere atât de frumoase. Parcă ai scrie nașterile într-un registru cu foi veline, cretate. Dar asta e altceva.

Scrisoarea ta m-a bucurat. Sosită chiar în ziua-n care aveam o inspecție mi-a scos sufletul la suprafață. Nu are rost să-ți apleci ochii în pământ și să șoptești: „sunt un poet neînsemnat”. Nu-ți merge cu mine! Iată, chiar ieri, în R.L. 7 niște poeme pentru care sunt gelos. Punându-le la socoteală și pe cele apărute anul trecut (tot în R.L., pg. 3, prin octombrie parcă) vin de te întreb: „De ce vrei să mă nenorocești? Eu despre ce să mai scriu?”

Sunt dezolat. Toți bostanii au putrezit. Bănuiesc că și cel de la Nichita. Eu am vrut să-i demonstrez că pe lângă cuvântul „dovleac” există și dovleacul. Și-apoi îmi place culoarea portocalie la nebunie!

Petre Stoica, fă tu ce n-a făcut nimeni.

Uite despre ce-i vorba. De câțiva ani cerșesc de la toți cei pe care-i știu un Francis Jammes. Ei bine, nimeni,